

Ciała zmartwychwstanie [TPCT 159]

W tym numerze chcemy pochylić się nad Zmartwychwstaniem w jego wymiarze nie tylko duchowym, lecz także cielesnym. Chcemy zadać pytania o wizję ciała w Starym i Nowym Przymierzu, a także ukazać nierozzerwalny stop Wcielenia i Zmartwychwstania. Przyjrzymy się także Zmartwychwstaniu jako centralnemu punktowi wiary.

Wielki Tydzień. Jesteśmy wprowadzeni w najbardziej niezwykły moment Bożej historii zbawienia. Na naszych oczach poprzez całe Triduum – Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego – wchodzimy w misterium, które dopełnia akt Wcielenia. Już pierwsza refleksja nad tymi wydarzeniami jasno nas prowadzi do namysłu nad istotnym elementem tej historii – do medytacji nad ciałem i cielesnością. Widzimy Chrystusa, który podczas Ostatniej Wieczerzy przemienia wino i chleb w swoje krew i ciało, aby następnie zostać powiedzonym do stóp krzyża, na którym dokonuje się śmierć wyniszczonego ciała i jego późniejsze złożenie do grobu, by ostatecznie zobaczyć Zmartwychwstanie. Teologia ciała rozpisana na trzy akty.

Bez wsparcia ludzi takich jak Ty, nie mógłbyś czytać tego artykułu.
Prosimy, kliknij tutaj i przekaz darowiznę w dowolnej wysokości.

Często rozpatrując sprawy duchowe gdzieś ucieka nam wymiar niezwykle istotny dla chrześcijaństwa – splotu ducha i ciała. Gdy zastanawiamy się nad istotnymi elementami wiary, możemy prześledzić, jak wiele z nich jest związanych z realnością cielesności. Odcieleśnienie zaś prowadzi drogą na skróty – zazwyczaj do heterodoksji czy wprost herezji. Nie da się zatem rozpatrywać nauczania Kościoła bez stałego otwarcia się na teologię ciała i jej konsekwencje, na zakorzenienie w dogmacie Zmartwychwstania. „A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara” – pisał św. Paweł Apostoł w 1. Liście do Koryntian. Bo właśnie na tym wydarzeniu oparta jest cała wiara Kościoła i każdego jego członka (ciało składa się bowiem z członków!).

O czym mówi nam Zmartwychwstanie? Przede wszystkim jest niezwykłym sprzeciwem wobec wielu wątków filozofii antycznej. U Platona ciało było więzieniem, a jego opuszczenie – tylko zyskiem. Stąd wielkie nieporozumienie na Agorze Ateńskiej, gdzie św. Paweł głosił moc Zmartwychwstałego! Przeciwstawia się ono też współczesnej niezgodzie na dowartościowanie ciała, która często leży u podstaw intelektualnych wizji człowieka, chcącego uwolnić się z wszelkich ograniczeń. W tym kontekście Zmartwychwstanie Chrystusa jawi się jako akt o rewolucyjnym charakterze! Oto zmasakrowane ciało zostaje przebóstwione i staje się zapowiedzią przyszłego i realnego życia, w całej jego cielesnej złożoności.

Aby uświadomić sobie całą rewolucję, która dokonała się poprzez Wcielenie i Zmartwychwstanie, można sięgnąć po hebrajski termin *basar*, który określa nie tyle ciało, lecz także akcentuje jego kruchość, przygodność, podatność na czas i przestrzeń. Jeżeli w ten sposób

*Zmartwychwstanie Chrystusa
jawi się jako akt o
rewolucyjnym charakterze!
Oto zmasakrowane ciało
zostaje przebóstwione i staje
się zapowiedzią przyszłego i
realnego życia, w całej jego
cielesnej złożoności*

spojrzymy na
ukazaną w Biblii
cielesność,
uwidacznia się w
całej głębi przepaść
między stworzeniem
a Bogiem – bytem
wiecznym,
nieskończonym,
doskonałym i
pełnym. Szok
dogmatu Wcielenia i
niepodobieństwo

Zmartwychwstania demolują tę logikę i zasypują przepaść, która przez wieki była nie do przekroczenia.

Wszystkie wzmianki o zmartwychwstałym Chrystusie w niezwykle obrazowy sposób starają się unaocznic fakt, że to nie „duch”, lecz realna postać z krwi i kości. Co więcej, w świecie semickim ciało to nie tylko biologiczne i fizjologiczne aspekty życia, lecz także znak osobowości, obecności i tożsamości. Dlatego choć momenty, w których Zmartwychwstały staje pośród swoich uczniów czy bliskich, uwidaczniają pewne zmaganie z tą nową rzeczywistością, prowadzą one do konstatacji, że jest on w ciele. Co więcej, to doświadczenie jest rzeczywistością obiektywną, zewnętrzną, zarazem transcendentną i immanentną!

W tym numerze chcemy pochylić się nad Zmartwychwstaniem w jego wymiarze nie tylko duchowym, lecz także cielesnym. Chcemy zadać pytania o wizję ciała w Starym i Nowym Przymierzu, a także ukazać

nirozzerwalny stop Wcielenia i Zmartwychwstania. Przyjrzymy się także Zmartwychwstaniu jako centralnemu punktowi wiary.

Jan Czerniecki

Redaktor naczelny